

рателитѣ-епископи най-послѣ рѣшили да се обърнатъ къмъ Господа Исуса Христа съ молба, той да имъ посочи лицето, което е достойно да заеме тоя архиепископскій прѣстолъ. Богъ чулъ сърдечнитѣ молитви на епископитѣ и открилъ имъ Своята Святая воля. Най-стария изпомежду епископитѣ, който е билъ и прѣдсѣдателствующъ, въ врѣме на молитвата си видѣлъ единъ човѣкъ, който свѣтѣлъ съ небесна свѣтлина; тоя човѣкъ казалъ на епископа: „Съберете се всички въ черквата и молѣте се Богу цѣла нощ; когато съмнѣ ти иди много рано на черковнитѣ врата и тамо чекай: първия, който дойде въ черква, той е избраникътъ Господень и него изберете. Името му е Николай!“

Епископътъ веднага свикалъ другитѣ епископи и имъ съобщилъ това видѣние. Тѣ се събрали всички въ черква и се молили цѣла нощ.

Въ това врѣме Св. Николай билъ въ гр. Миръ и живѣлъ съвършено непознатъ и прѣминавалъ врѣмето си въ молитва. Прѣзъ тая сѣща нощ, когато епископитѣ били събрани въ черквата на молитва и бдение, Св. Николай се събудилъ много рано, помолилъ се Богу споредъ обичая си и тръгналъ въ черква.

Не билъ прѣстѣпилъ прага на черковнитѣ врата, когато най-стария отъ епископитѣ го спрѣлъ и го попиталъ за името му. Като чулъ името Николай, епископътъ позналъ него посочения отъ Бога избранникъ, затова веднага го отвелъ въ черквата и го